

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8224/2024
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радивој Ајдуковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вања Милошевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2825/22 од 13.09.2023. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2825/22 од 13.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2825/22 од 13.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 4357/15 од 05.02.2018. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед увреде, клевете, угрожавања сигурности, повреде личних права, слободе и угледа, претрпљеног страха, нанетих преко друштвене мреже „Facebook“ на интернету, исплати 600.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Трећег основног суда у Београду П 4357/15 од 29.07.2019. године, тужилац је обавезан да туженом исплати трошкове парничног поступка од 80.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2825/22 од 13.09.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда и решење истог суда од 29.07.2019. године, а жалба тужиоца одбијена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева дате у побијаној одлуци у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на накнаду нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед увреде, клевете, угрожавања сигурности, повреде личних права, слободе и угледа, претрпљеног страха и о том праву одлучено је применом правила из члана 154. и члана 200. Закона о облигационим односима. Правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, односно право на накнаду нематеријалне штете одређује се индивидуално у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја на примену наведеног правила, па нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе. Наводима ревизије којима се оспорава закључак нижестепених судова у погледу одговорности туженог за накнаду нематеријалне штете тужиоцу, заправо се оспорава утврђено чињенично стање што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 12.10.2015. године, а вредност предмета спора је 600.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**